

விளக் குவதை த நரேத் தில் என வலேகைக் காரி
வளெிப் புறத் தில் திண ணையிலே என னிடத் தில் வந் து
களிப் புடனே "பிரசவந் தான ஆய விட் ட" தனெ றாள் !
காதினிலே குழந் தயைழும் இன் னொலியும் கடே ட்டனே !
உளக் கலசம் வழிந் துவரூம் சந் தோஷத் தாலே
உயிரெல் லாம் உடலெல் லாம் நனநைத் துவிட் டனே . நன் றாய்
வளரத் துவரக் குழந் தகைக் கு வயதும் ின் றின் பின்
மனவைதான் மற் றுமொரு கரூப் பமுற லானாள் .

பெண்குழந்தை பிறந்ததினி ஆண்குழந்தை ஒன்று
பிறக்குமா என்றிருந்தனே. அவ்வாறே பெற்றாள்!
கண்ணழகும் முகஅழகும் கண்டபல நாட்கள்
கழிக்கையில்லே மற்றொன்றும் பின்னொன்றும் பெற்றாள்!
எண்ணுமொரு நால்வரையும எண்ணியுழைத்திட்டனே.
எழில்மனைவி தன்னுடலில் முககாலும் தயேந்தாள்!
உண்ணுவதனை நானுண்ண மனம் வருவதில்லை;
உண்ணாமலே மனைவி பிள்ளைகளைக் காத்தாள்.

வரூம் படியை நினகைக் கையிலே உள் ளமலொம் நோகும்!
வாராத நின்வைலெ லாம் வந்துவந்து தோன்றும்!
துரூம் பனேும் என னிடத தில் சொத் தில் லை! நோயால்
தொடர் பாகப் பத்துநாள் பதுத் துவிட் டாள் தலால்லை!
அரூம் பாடும் மிகப் படவும் ஆக் ஷபே மில் லை;
ஆர் தரூவார் இந் நாளில் அத் தனகைக் கும் கஃலி?
இரூம் பாநான்? சதெ துவிட் டால் என பிள் ளை கட்கே
என னகதி? ஏன் பற்றேனே? எனநினகைக் கு நாளில்,

ஒருதினத் தில் பத் துமணி இரவினிலவே வீ ட் டில்
உணவருந் திப் படுக்கையொடு தலையணையும்துக்கி
தெருத் திண்ணைமேல் இட்டனே! நித்திரையும்துபோனனே!
சிறுவரெல்லாம் அறவை வீ ட் டில் துங்கியபின் என்றன்
அருமனைவி என்னிடத்தே மெதுவாக வந்தாள்.
"அயர்ந்தீ ரோ" என்றுரைத்தாள்! மலர்க்குரத்தாள் தொடட்டாள்!
"தெருவினிலபேனி" என்றாள். ஆமென்று சொன்னனே;
தெரிந் துக்கொண்டனே அவள் உள்ளம். வார்த்தையென்ன தவேலை!

மனையாளும் நானுமாய் ஒருநிமிஷ நேரம்
மவனுத் தில் ஆழந்திருந் தோம். வாய் த் ததொரு கனவு:
"கனல் புரளும் ஏழ் மையனும் பரெங்கடலில், அந் தோ!
கதியற்ற குழந்தைகளோர் கோடான கோடி
மனம் பதகைக் கச் சாக் காட்டை மருவுகின்ற நேரம்
வந்ததொரு பணம் என்ற கொடிபறக்கும் கப்பல்;
இனத்தவரின் குழந்தைகளோ, ஏ!என்று கஞ்சு
ஏறிவந்த சீ மான்கள் சீ !என்று பபோனார்."

